

PROP DE VOSALTRES

Corpus: adoració i caritat

Des de fa molts anys, l'Església ha volgut que al celebrar la festa del Corpus tothom s'adonés de la vinculació de l'Eucaristia amb la Caritat. Per aquest motiu se l'hi va donar el subtítol de DIA DE LA CARITAT. I tots els grups parroquials de Càritas sensibilitzaran la resta de la comunitat cristiana de la importància de no separar mai l'adoració al Santíssim, de l'amor als germans que ens necessiten. Per això, compten amb fulletons, cartells i altres materials que preparen Càritas diocesana i Càritas Espanyola. Així es percep amb claredat la unitat de criteris davant la petició de col·laboració amb els sectors més desfavorits del nostre món. És una campanya que vol arribar a tots i busca el compromís general, per contribuir a la solució dels enormes problemes que afecten a tants germans nostres.

L'organització caritativa catòlica aprofita també per donar comptes a la societat de les seves activitats al llarg de l'any, dels diners recollits i la seva destinació, de la dedicació de les persones que porten aquesta responsabilitat, empleats, directius i col·laboradors, així com el que caldria millorar i quines perspectives de futur s'albiren. Per tot això, es redacta i es distribueix una MEMÒRIA, amb l'objectiu que tothom conegui la realitat i no hi hagi cap inconvenient a participar-hi. És evident la finalitat: aconseguir la transparència en els comptes i balanços econòmics, l'objectivitat en el tractament dels assumptes i la solidaritat en tots els sectors socials. Sense descurar mai la motivació cristiana en tot el procés, que comença amb una veraç informació, continua amb la realització dels projectes i acaba amb l'expressió de la caritat cap als germans necessitats.

Tinc la convicció, pels comentaris que escolto i per les repercussions que es produeixen, que Càritas té una forta implantació. Entre les entitats

que es dediquen a l'anomenada acció social, Càritas s'ha guanyat un merescut prestigi. Això obliga a millorar en actituds, com també a una major col·laboració de tots els cristians. Sabem que la institució caritativa no és un ens autònom, ni tampoc una part de la comunitat eclesial. És el cor mateix de l'Església. No podria existir Càritas sense l'Església, i aquesta no compliria la missió encomanada per Jesús si no tingués en compte la dimensió de la caritat.

Aquí està el fonament de la vinculació que esmentava a l'inici del comentari. L'Eucaristia ens recorda i actualitza el sacrifici de Crist, ens fa participar en el banquet que alimenta i enforteix la vida cristiana i ens impulsa a adorar, privadament i pública, com sol fer el cristià davant el sagrari del temple o en una processó al carrer. Tres àmbits

embotallats per la caritat cap als germans, com ens ho mana Jesucrist i ho repeteixen els apòstols en les seves cartes. La mirada al Senyor i la mirada al proïsme són inseparables, per evitar un espiritualisme buit o una filantropia inconsistent.

Estem vivint l'Any de la Misericòrdia. Fixeu-vos en el lema i els cartells. Ens recorden la festa de la caritat, el nucli de la vida cristiana. Sense ella traïríem el missatge de Crist. Per contra, practicant la caritat i la misericòrdia, acollim i acceptem qualsevol persona, sobretot aquelles que pateixen fora mida per sobreviure: els exclosos, els refugiats i immigrants, els sense sostre ... i tants d'altres que esperen la nostra ajuda.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

No tingueu por: Crist és viu!

Com ja vàrem anunciar la setmana passada, el proper dissabte 28 de maig ens aplegarem per viure l'Assemblea diocesana. El nostre bisbe Salvador Giménez ens ha convocat a tots.

L'Assemblea començarà a les 9.30 h amb l'acollida, seguida de la pregària. A continuació hi haurà una ponència, a càrrec del Sr. Bisbe.

Seguirem amb un treball de grups, plenària i comiat, a les 13.30 h.

Ens trobarem a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

La Misericòrdia a la Bíblia

Des del principi fins al final de l'Antic Testament, Déu es manifesta misericordiós. Per exemple, en el Llibre dels Salmes, el 107 ens diu: Enaltiu el Senyor, que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor, la seva misericòrdia...

Llegint el llibre de l'Èxode, tot i que la paraula misericòrdia no apareix expressament, trobem un Déu que es mostra misericordiós perquè ha sentit el clam del poble, ha sentit com patia i té la intenció d'alliberar-lo. Per tant, veiem com torna a manifestar-se aquesta Misericòrdia de Déu.

Si agafem la definició que apareix de Déu en altres llibres de l'Antic Testament (Jonàs, Joel i el mateix llibre de l'Èxode), ens diu: Déu és compassiu i benigne, lent per al càstig i fidel en l'amor, en la misericòrdia.

També en el Llibre dels Profetes: Miquees, Osees, Isaïes... veiem com tots reiteren i repeteixen aquesta idea del Déu misericordiós, un Déu que, malgrat la infidelitat constant del poble d'Israel al llarg de la seva història, sempre torna a donar una altra oportunitat.

Així mateix, els profetes, en el llibre del Gènesi, ens diuen que si Déu és misericordiós, l'home ha de ser misericordiós. Per què? Perquè l'home ha estat creat a imatge i semblança de Déu. D'aquesta manera nosaltres hem de fer com fa Déu. I com fa Déu?

Primer, es fixa en els més petits, els més pobres. Abans de fer dejuni, hem d'ajudar al pobre, la vídua, l'orfe. Ens adonem que la Misericòrdia és una constant en els llibres profètics.

El nostre Déu es mostra, més que just, misericordiós; per tant, sempre hi és, sempre ens estima, malgrat la nostra pobresa i les nostres limitacions. I aquesta és la idea que es va repetint al llarg dels llibres de l'Antic Testament.

Mar Pérez

Vida Creixent a la Granadella

El dia 20 d'abril, Vida Creixent va organitzar una sortida al poble de la Granadella. Hi van participar una quarantena de membres, entre ells, el seu president Xavier Pelegrí i Mn. Xavier Batiste, consiliari del grup.

El primer acte va ser participar de la santa Missa concelebrada pel rector del poble, Mn. Jaume Melcior, i Mn. Batiste. El rector del poble, després de donar la benvinguda, va fer una descripció de l'església, segon temple jubilar de la diòcesi juntament amb la Catedral. Tots el qui van voler guanyar la indulgència d'aquest Any Jubilar van poder fer-ho.

Després, els participants van visitar la cooperativa del poble i l'antic molí d'oli.

Tot seguit, la comitiva es va dirigir fins a Aspa, on tots plegats van compartir un dinar. Des de Vida Creixent,

agraeixen que l'encarregat de la cooperativa els acompanyés i els expliqués la seva història.

«Jo em continuo sentint missionera»

No vaig imaginar mai que escriuria un llibre». D'aquesta forma, va començar Càrol Garcia la presentació del seu llibre *Mi hermana África. El continente que cambió el rumbo de mi vida* (Editorial Milenio). El paranimf de l'Acadèmia Mariana va reunir una setantena de perso-

nes en la presentació de l'obra. A la mateixa, hi van participar el jesuïta Roger Torres, l'editora del llibre, Eulàlia Pagès, i la jove camerunesa Gwladys Kanze, a més del sacerdot Carles Sanmartín, com a moderador. Càrol Garcia va explicar que la idea d'escriure el llibre li va proposar la seva

germana en una nit d'hospitalització. Càrol pateix una malaltia pulmonar que la va obligar a abandonar la seva tasca missionera a Àfrica. «Des que era petita tenia una passió per Àfrica», va explicar. Després de deixar la seva feina a Madrid va ingressar en les Germanes Missioneres de Nostra Senyora d'Àfrica. «Quan vaig arribar-hi pensava que pel fet de ser blanca canviaria el continent, però realment allí aprens a viure d'una altra manera», va explicar.

L'autora del llibre va definir Àfrica com un continent amb una cultura generosa i solidària, on «s'aprèn a viure el present».

A més, l'escriptora va demanar als assistents «intentar mirar Àfrica amb una altra mirada». Càrol va afirmar que «Àfrica és el continent més ric del món, però el món se l'ha repartit com un pastís».

Després del torn de preguntes, Càrol Garcia va signar el llibre a desenes de persones. Hi va haver una bona cua.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Heus aquí una altra manera de fer justícia que la Bíblia ens presenta com l'autèntic camí a seguir.

Es tracta d'un procediment que evita el recurs al tribunal i preveu que la víctima s'adreci directament al culpable per invitar-lo a convertir-se, ajudant-lo a comprendre que està fent mal, apel·lant la seva consciència. D'aquesta manera, finalment tornant enrere i reconeixent l'error propi, ell pot obrir-se al perdó que la part ofe-

Misericòrdia i justícia

sa li està oferint. I això és bo: a continuació de la persuasió del que és dolent, el cor s'obre al perdó que li és ofert. Aquesta és la manera de resoldre els conflictes dintre de les famílies, en les relacions entre els esposos o entre els pares i els fills, on el qui se sent ofès estima el culpable i desitja salvar la relació que l'uneix a l'altre.

Aquest és un camí difícil. Requereix que el qui ha patit el mal estigui disposat a perdonar i desitgi la salvació i el bé de qui l'ha ofès. Només així la justícia pot triomfar, perquè, si el culpable reconeix el mal que ha fet i deixa de fer-lo, això fa que el mal deixi d'existir, i que el qui era injust esdevingui just perquè ha estat per-

donat i ajudat a retrobar el camí del bé. I aquí comença el perdó, la misericòrdia.

És així com Déu actua amb nosaltres, pecadors. El Senyor ens ofereix contínuament el seu perdó i ens ajuda a acollir-lo i a prendre consciència del nostre mal, per poder-nos-en alliberar. Perquè Déu no vol la nostra condemna, sinó la nostra salvació. Ell, el Senyor de la misericòrdia ens vol salvar a tots!

(Dimecres, 3 de febrer de 2016.)

La Diòcesi de Lleida celebra la festivitat de Montserrat

Lleida, Castellans i Sarroca són algunes de les localitats de la diòcesi que van honorar la Mare de Déu de Montserrat, el passat 27 d'abril. A més a més, mig centenar de lleidatans, amb el bisbe Salvador al capdavant, van assistir a la vetlla, el dia anterior.

L'acte central del dia fou la solemne concelebració eucarística a la Catedral, presidida per primera vegada des de la seva arribada a la diòcesi pel bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls. En la seva primera homilia de la festa de la Mare de Déu de Montserrat, el bisbe Salvador convidà als confreres i fidels a no perdre aquest costum d'honorar a la Mare de Déu: «No us oblideu de transmetre aquesta tradició i devoció, perquè quan estem prop de Maria estem prop de Crist.»

Finalitzada la celebració, el bisbe de Lleida amb els concelebrants i

les autoritats es van traslladar fins a l'altar de la Moreneta per pregar, pujant al cambriol per venerar la seva imatge. Mentrestant, el Petit Cor de la Catedral de Lleida, que solemnitza la celebració, acompanyat per les veus dels fidels, va cantar el popular *Violai*.

Cal destacar que unes 6.000 persones van passar durant tot el dia per la Catedral de Lleida, per tal de venerar en el seu cambriol a la Mare de Déu de Montserrat. Els fidels i devots

van encendre 2.000 ciris, sent constant el degoteig de persones que van fer la seva ofrena a la Moreneta.

El actes en honor de la patrona de Catalunya han estat organitzats per la Confraria de Montserrat de Lleida, que enguany commemora el 135è aniversari de la seva fundació, juntament amb els també 135 anys de la proclamació de la M. D. de Montserrat com a patrona de Catalunya i els 70 de la refundació de la Confraria.

Representació lleidatana a la Vetlla de Montserrat

Castellans celebra el tradicional Aplec en honor a la Moreneta

L'església de Sarroca honora la patrona de Catalunya

«Lourdes, Misericordiosos com el Pare»

Inscripcions per al Pelegrinatge Diocesà 2016 (30 de juny i 1-2-3 de juliol)

Lloc: Casa de l'Església (Acadèmia Mariana)

Dies: Dimecres i dijous, del 12 de maig fins al 9 de juny / Horari: de 18 a 20 h

Les places d'autocars s'adjudicaran per ordre d'inscripció definitiva

AGENDA

- **Diumenge, 22 de maig:**
 - 10 h, Eucaristia al Santuari Sant Antoni de Pàdua.
 - 12 h, Confirmacions a la Parròquia de la M. D. de Montserrat.
- **Dissabte, 28 de maig:**
 - 9.30 h, Assemblea Diocesana. Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).
- **Diumenge, 29 de maig.** Solemnitat del Cos i la Sang de Crist:
 - 18 h, Eucaristia i processó. Seu Vella.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27]. Sant Desideri, bisbe i màrtir; sant Joan Bta. de Rossi, prevere fundador.

24. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Dimecres [1Pe 1,18-25 / Sl 147 / Mc 10,32-45]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria Magdalena

de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dijous [1Pe 2,2-5.9-12 / Sl 99 / Mc 10,46-52]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, mr., deixeble dels apòstols; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.; santa Marianna de Jesús Paredes i Flores, vg.

27. ■ Divendres [1Pe 4,7-13 / Sl 95 / Mc 11,11-26]. Sant Agustí de Canterbury (s. vi-vii), bisbe, abans

monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.

28. ■ Dissabte [Jud 17.20-25 / Sl 62 / Mc 11,27-33]. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., d'Equador.

29. □ Diumenge vinent, El Cos i la Sang de Crist (lit. hores: 1a setm.) [Gn 14,18-20 / Sl 109 / 1C 11,23-26 / Lc 9,11b-17]. Sant Just (s. vi), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic; beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

REFLEXIONS

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La pau es diu de moltes maneres (I)

La pau adquireix moltes formes i tipologies. Sant Agustí, en un conegut fragment de *La ciutat de Déu*, distingeix diferents formes. La seva filosofia va tenir una gran influència en el pensament occidental i ha arribat fins als nostres dies.

La pau, tal com ell la concep, és la tranquil·litat de l'ordre (*tranquillitas ordinis*) i l'ordre és la disposició en la qual cada cosa ocupa el seu lloc corresponent.¹

Escriu sant Agustí: «La pau del cos és l'ordre harmoniós de les seves parts. La pau de l'ànima irracional és l'ordenada quietud de les seves apetències. La pau de l'ànima racional és l'acord entre pensament i acció. La pau entre l'ànima i el cos és l'ordre de la vida i la salut en l'ésser viu. La pau de l'home mortal amb Déu és l'obediència ben ordenada segons la fe sota la llei eterna. La pau entre els homes és la concòrdia ben ordenada. La pau domèstica és la concòrdia ben ordenada en el manar i obeir dels que conviuen junts. La pau d'una ciutat és la concòrdia ben ordenada en el govern i en l'obediència dels seus ciutadans. La pau de la ciutat celestial és la societat perfectament ordenada i perfectament harmoniosa en el gaudir de Déu i en el mutu goig amb Déu. La pau de totes les coses és la tranquil·litat en l'ordre. I l'ordre és la distribució dels éssers iguals i diversos, assignant-los a cadascun el seu lloc.»²

Si atenem a cadascuna de les frases que hi ha en el text precedent, és possible fer-se un quadre exhaustiu de les diverses formes de pau que existeixen. També és veritat que, després de fer-lo, ens adonarem que la pau total, la plena pacificació del jo i del seu entorn és quelcom que no es posseeix mai del tot, però que anhelem profundament.

¹ Cf., SANT AGUSTÍ, *De la ciutat de Déu*, 19, 13, PL 41, 460.

² *Ibidem*.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

La Santíssima Trinitat

COMENTARI

En el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant

Miniatura de la Santíssima Trinitat extreta de llibre de *Les grans hores d'Anna de Bretanya* (1503-1508). Biblioteca Nacional de França

▶ Lectura del llibre dels Proverbis (Pr 8,22-31)

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era; quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeïx les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

▶ Salm responsorial (8)

R. *Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!*

Quan miro al cel que han creat les mans vostres, / la lluna i els estels que hi heu posat. / Jo dic: Què és l'home, perquè us en recordeu? / Què és un mortal, / perquè li doneu autoritat? R.

Gairebé l'heu igualat als àngels, / l'heu coronat de glòria i de prestigi, / l'heu fet rei de les coses que heu creat, / tot ho heu posat sota els seus peus. R.

Ramades de bous i ovelles, / fins i tot els animals de la selva, / l'ocell que vola i els peixos del mar, / i tot el que segueix els camins dels oceans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,1-5)

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dóna esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 16,12-15)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

▶ Lectura del libro de los Proverbios (Pr 8,22-31)

Así dice la sabiduría de Dios:

«El Señor me estableció al principio de sus tareas, al comienzo de sus obras antiquísimas. En un tiempo remotísimo fui formada, antes de comenzar la tierra. Antes de los abismos fui engendrada, antes de los manantiales de las aguas. Todavía no estaban aplomados los montes, antes de las montañas fui engendrada. No había hecho aún la tierra y la hierba, ni los primeros terrones del orbe. Cuando colocaba los cielos, allí estaba yo; cuando trazaba la bóveda sobre la faz del abismo; cuando sujetaba el cielo en la altura, y fijaba las fuentes abismales. Cuando ponía un límite al mar, cuyas aguas no traspasan su mandato; cuando asentaba los cimientos de la tierra, yo estaba junto a él, como aprendiz, yo era su encanto cotidiano, todo el tiempo jugaba en su presencia: jugaba con la bola de la tierra, gozaba con los hijos de los hombres.»

▶ Salmo responsorial (8)

R. *Señor, dueño nuestro, ¡qué admirable es tu nombre en toda la tierra!*

Quando contemplo el cielo, obra de tus dedos, / la luna y las estrellas que has creado, / ¿qué es el hombre, para que te acuerdes de él, / el ser humano, para darle poder? R.

Lo hiciste poco inferior a los ángeles, / lo coronaste de gloria y dignidad, / le diste el mando sobre las obras de tus manos. R.

Todo lo sometiste bajo sus pies: / rebaños de ovejas y toros, / y hasta las bestias del campo, / las aves del cielo, los peces del mar, / que trazan sendas por el mar. R.

▶ Lectura de San Pablo a los cristianos de Roma (Rm 5,1-5)

Hermanos y hermanas:

Ya que hemos recibido la justificación por la fe, estamos en paz con Dios, por medio de nuestro Señor Jesucristo. Por él hemos obtenido con la fe el acceso a esta gracia en que estamos, y nos gloriamos apoyados en la esperanza de la gloria de los hijos de Dios. Más aún, hasta nos gloriamos en las tribulaciones, sabiendo que la tribulación produce constancia; la constancia, virtud probada; la virtud, esperanza, y la esperanza no defrauda, porque el amor de Dios ha sido derramado en nuestros corazones con el Espíritu Santo que se nos ha dado.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (16,12-15)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Muchas cosas que me quedan por deciros, pero no podéis cargar con ellas por ahora; cuando venga él, el Espíritu de la verdad, os guiará hasta la verdad plena. Pues lo que hable no será suyo: hablará de lo que oye y os comunicará lo que está por venir.

Él me glorificará, porque recibirá de mí lo que os irá comunicando. Todo lo que tiene el Padre es mío. Por eso os he dicho que tomará de lo mío y os lo anunciará.»

La identitat profunda d'un altre només la puc conèixer acostant-me a ell i tractant-lo de prop.

«Qui és Déu?» és pregunta a la qual mai podré respondre bé situant-me fora dels seus camins.

«Per la raó natural, l'home pot conèixer Déu amb certesa a partir de les seves obres» (CCE 50).

Però hi ha diferència abismal entre l'esforç de l'home per arribar a Déu amb la llum de la raó i el do que Déu ens fa revelant-se Ell mateix.

En diverses ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; ara, en aquests dies que són els darers, ens ha parlat en la persona del Fill (He 1,1) que és veritablement la Saviesa de Déu.

Per Ell la fe ens ha donat entrada en la gràcia d'esperar la glòria de Déu, amb la certesa de que l'esperança no pot defraudar ningú després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

Necessitem la llum de l'Esperit que guiarà cap al coneixement de la veritat sencera i sense el qual la Revelació seria una càrrega massa pesada.

En Déu la comunió de missatge està garantida. L'Esperit no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu, proclama Jesús.

El misteri de la Stma. Trinitat porta la grandesa del Déu-tal-com-és, més enllà de si cap o no cap dins el nostre cap. Porta també el misteri d'amor del Déu únic que viu la diversitat de tres Persones en la més perfecta unitat d'amor: d'amor entre el Pare que ho posa tot a les mans del Fill (Jn 13,3) i el Fill que no pot fer res pel seu compte fora d'allò que veu fer al Pare (Jn 5,19).

Misteri de unió entre tots tres: l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu us farà recordar tot el que Jo —Jesús— us he dit i ensenyat (Jn 14,26).

La Santíssima Trinitat és l'origen, la icona i la meta de l'existència cristiana.